

Cant a u mateix

MARCELA PAYÀ

Entra l'hivern i al meu costat
hi ha un gran buit que s'escampa glacial.

Al final dels meus dies jo només busque calor
que em deixi estimar allò que jo soc,
que esborri les runes que em tanquen el camí
directe als meus somnis, directe als altres.

Promet-me que amb tu jo seré gran,
Promet-me que amb tu jo tindrè sort...

Em dic seguint cercant la seguretat
que seré capaç de travessar qualsevol temporal.
Em dic seguint cercant la complicitat
que la fera més gran, la tinc a dins, travessant el meu pit.

Que dolça és la por quan la saps tractar,
quan es torna instint,
per fer-te capaç de ser tu mateix.

PAYÀ, Marcela (inèdit).